

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

11. september 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 300/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas* 1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 300/02 Kohtuasi C-213/15 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon *versus* Patrick Breyer, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik (Apellatsioonkaebus — Institutsioonide dokumentidega tutvumise õigus — ETL artikli 15 lõige 3 — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Kohaldamisala — Taotlus võimaldada tutvuda Austria Vabariigi poolt 29. juuli 2010. aasta kohtuotsuse komisjon *vs.* Austria (C-189/09, ei avaldata, EU:C:2010:455) aluseks olnud kohtuasjas esitatud seisukohtadega — Euroopa Komisjoni valduses olevad dokumendid — Kohtumenetluse kaitse) 2

2017/C 300/03 Kohtuasi C-566/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2017. aasta otsus (Kammergericht Berliini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Konrad Erzberger *versus* TUI AG (Eelotsusetaotlus — Töötajate vaba liikumine — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Äriühingu nõukogusse töötajate esindajate valimised — Liikmesriigi õigusnormid, millega piiratakse õigust valida ja olla valitud nii, et see õigus on ainult liikmesriigi territooriumil asuvate üksuste töötajatel) 3

2017/C 300/04	Kohtuasi C-93/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Audiencia Provincial de Alicante eelotsusetaotlus – Hispaania) – Ornuia Co-operative Limited, varem The Irish Dairy Board Co-operative Limited versus Tindale & Stanton Ltd España, SL (Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Euroopa Liidu kaubamärk — Ühtsus — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõike 1 punktid b ja c — Euroopa Liidu kaubamärgist tuleneva õiguse ühtne kaitse segiajamise tõenäosuse ja maine rikkumise suhtes — Sellise kaubamärgi rahumeelne kooseksisteerimine siseriikliku kaubamärgiga, mida kolmas isik kasutab Euroopa Liidu teatavas osas — Rahumeelse kooseksisteerimise puudumine mujal liidus — Keskmise tarbija taju — Taju erinevused, mis võivad liidu eri osades esineda)	3
2017/C 300/05	Kohtuasi C-143/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. juuli 2017. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Abercrombie & Fitch Italia Srl versus Antonino Bordonaro (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikli 2 lõige 1 — Artikli 2 lõike 2 punkt a — Artikli 6 lõige 1 — Vanuse alusel diskrimineerimine — Väljakutsel töötamise leping, mille võib sõlmida alla 25-aastaste isikutega — Töölepingu automaatne lõppemine töötaja 25-aastaseks saamisel)	4
2017/C 300/06	Kohtuasi C-206/16: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Marco Tronchetti Provera SpA jt versus Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Eelotsusetaotlus — Äriühinguõigus — Direktiiv 2004/25/EÜ — Ülevõtmispakkumised — Artikli 5 lõike 4 teine lõik — Võimalus muuta pakkumise hinda selgelt määratletud tingimustel ja kriteeriumide kohaselt — Liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad järelevalveasutusel suurendada ülevõtmispakkumisel pakutavat ostuhinda sobingu korral pakkumise tegija või temaga kooskõlas tegutsevate isikute ja ühe või mitme müüja vahel)	5
2017/C 300/07	Kohtuasi C-340/16: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG versus Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 9 lõige 1 — Artikli 11 lõige 2 — Kohtualluvus kindlustusajade puhul — Kannatanu otsehagi kindlustusandja vastu — Hagi, mille on esitanud kannatanu tööandjaks olev avalik-õiguslik asutus, kellele on seaduse alusel üle läinud tema töötaja õigused õnnetuses osalenud sõiduki kindlustusandja vastu — Üleminek)	6
2017/C 300/08	Kohtuasi C-357/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – „Gelvora“ UAB versus Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (Eelotsusetaotlus — Ebaausad kaubandustavad — Direktiiv 2005/29/EÜ — Kohaldamisala — Inkassofirma — Tarbijakrediit — Nõude loovutamine — Äriühingu ja võlgniku vahelise õigussuhte laad — Artikli 2 punkt c — Mõiste „toode“ — Sissenõudmistoimingud, mis viiakse läbi samal ajal kohtutäituri toimingutega)	6
2017/C 300/09	Kohtuasi C-416/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Tribunal Judicial da Comarca de Faro eelotsusetaotlus – Portugal) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo versus Portimão Urbis, E. M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/23 — Artikli 1 lõike 1 punkt b — Artikli 2 lõike 1 punkt d — Ettevõtete üleminek — Töötajate õiguste kaitse — Kohaldamisala — Mõisted „töötaja“ ja „ettevõtte üleminek“)	7
2017/C 300/10	Kohtuasi C-505/16 P: Euroopa Kohtu 6. juuli 2017. aasta määrus – Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovychi pärija versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime lisamine — Hagiavalduse nõuete muutmine — Avaldus, mis on esitatud surnud hageja nimel ja tema arvel)	8

2017/C 300/11	Kohtuasi C-663/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 19. juuli 2017. aasta määrus – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH <i>versus</i> Euroopa Kemikaaliamet (Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Määrus (EL) nr 528/2012 — Biotsiidide turul kättesaadavaks tegemine ja kasutamine — Artikkel 95 — Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) — Toimeainete nimekirja avaldamine — Äriühingu lisamine toimeainete tarnijana)	9
2017/C 300/12	Kohtuasi C-666/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 19. juuli 2017. aasta määrus – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH <i>versus</i> Euroopa Kemikaaliamet (Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Määrus (EL) nr 528/2012 — Biotsiidide turul kättesaadavaks tegemine ja kasutamine — Artikkel 95 — Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) — Toimeainete loetelu avaldamine — Äriühingu lisamine toimeainete tarnijana)	9
2017/C 300/13	Kohtuasi C-176/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poola) 6. aprillil 2017 – Profi Credit Polska S.A. <i>versus</i> Mariusz Wawrzosek	10
2017/C 300/14	Kohtuasi C-194/17: Georgios Pandalis'e 14. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 14. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-15/16: Georgios Pandalis <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	10
2017/C 300/15	Kohtuasi C-217/17: Mast-Jägermeister SE 25. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 9. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-16/16: Mast-Jägermeister SE <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	12
2017/C 300/16	Kohtuasi C-253/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 15. mail 2017 – Ramazan Dündar jt <i>versus</i> Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Kohtuasi C-337/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Szczecinie (Poola) 7. juunil 2017 – Feniks Sp. z o.o <i>versus</i> Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Kohtuasi C-343/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) 8. juunil 2017 – Fremoluc NV <i>versus</i> Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) jt, menetlusse astuja: Vlaams Gewest	14
2017/C 300/19	Kohtuasi C-346/17 P: Christoph Kleini 9. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 28. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-309/10 RENV: Christoph Klein <i>versus</i> Euroopa Komisjon	15
2017/C 300/20	Kohtuasi C-347/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Rotterdam (Madalmaad) 12. juunil 2017 – A, B, C, D, E, F, G <i>versus</i> Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Kohtuasi C-372/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland (Madalmaad) 19. juunil 2017 – Vision Research Europe BV <i>versus</i> Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Kohtuasi C-380/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 26. juunil 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, teised menetluspooled: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	18
2017/C 300/23	Kohtuasi C-393/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 30. juunil 2017 – Openbaar Ministerie <i>versus</i> Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Kohtuasi C-397/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 3. juulil 2017 – Profit Europe NV <i>versus</i> Belgia riik	19

2017/C 300/25	Kohtuasi C-398/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 3. juulil 2017 – Profit Europe NV <i>versus</i> Belgia riik	20
2017/C 300/26	Kohtuasi C-410/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 7. juulil 2017 – A	21
2017/C 300/27	Kohtuasi C-411/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 7. juulil 2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL <i>versus</i> Conseil des ministres	22
2017/C 300/28	Kohtuasi C-414/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 10. juulil 2017 – Arex CZ a.s. <i>versus</i> Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Kohtuasi C-420/17: 12. juulil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik	25
2017/C 300/30	Kohtuasi C-426/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Hispaania) 14. juulil 2017 – Elena Barba Giménez <i>versus</i> Francisca Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Kohtuasi C-606/15: Euroopa Kohtu üheksanda koja presidendi 19. juuni 2017. aasta määrus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Tšehhi Vabariik	27
2017/C 300/32	Kohtuasi C-683/15: Euroopa Kohtu presidendi 27. juuni 2017. aasta määrus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Poola Vabariik	27
2017/C 300/33	Kohtuasi C-539/16: Euroopa Kohtu presidendi 30. juuni 2017. aasta määrus (Landgericht Frankfurti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Richard Rodriguez Serin <i>versus</i> HOP!-Regional	27
2017/C 300/34	Kohtuasi C-548/16: Euroopa Kohtu presidendi 5. juuli 2017. aasta määrus (Cour d'appel de Monsi eelotsusetaotlus – Belgia) – Belgia riik <i>versus</i> Biologie Dr Antoine SPRL	28
Üldkohus		
2017/C 300/35	Kohtuasi T-348/16 OP: Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta otsus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis <i>versus</i> ERCEA (Vahekohtuklausel — Kaja — Tagaseljaotsuse täitmise peatamine — Vaheotsus)	29
2017/C 300/36	Kohtuasi T-519/15: Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta määrus – myToys.de <i>versus</i> EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi myBaby taotlus — Varasemad Euroopa Liidu sõna- ja kujutismärgid ning siseriiklik sõnamärk MAYBABY, May BaBy ja MAY BABY — Lisanõuded — Määruse (EÜ) nr 216/96 artikli 8 lõige 3 — Üksnes kinnitav otsus — Vastuvõetamatus)	29
2017/C 300/37	Kohtuasi T-348/16 OP-R: Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta määrus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis <i>versus</i> ERCEA (Ajutiste meetmete kohaldamine — Vahekohtuklausel — Tagaseljaotsus — Kohtuotsuse täitmise peatamise taotlus — Pädevuse puudumine)	30
2017/C 300/38	Kohtuasi T-464/16 P: Üldkohtu 19. juuli 2017. aasta määrus – HI <i>versus</i> komisjon (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnikud — Liidu rahastatav projekt — Huvide konflikt — Distsiplinaarmenetlus — Karistusena madalamale palgaastmele viimine — Hagi rahuldamata jätmise esimeses kohtuastmes — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)	31
2017/C 300/39	Kohtuasi T-423/17: 11. juulil 2017 esitatud hagi – Nexans France ja Nexans <i>versus</i> komisjon	31
2017/C 300/40	Kohtuasi T-433/17: 12. juulil 2017 esitatud hagi – Dehousse <i>versus</i> Euroopa Liidu Kohus	32

2017/C 300/41	Kohtuasi T-436/17: 12. juulil 2017 esitatud hagi – ClientEarth jt <i>versus</i> komisjon	33
2017/C 300/42	Kohtuasi T-437/17: 14. juulil 2017 esitatud hagi – Oy Karl Fazer <i>versus</i> EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Kohtuasi T-448/17: 18. juulil 2017 esitatud hagi – Sevenfriday AG <i>versus</i> EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/44	Kohtuasi T-449/17: 18. juulil 2017 esitatud hagi – Sevenfriday <i>versus</i> EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/45	Kohtuasi T-455/17: 14. juulil 2017 esitatud hagi – Naser Bateni <i>versus</i> nõukogu	36
2017/C 300/46	Kohtuasi T-457/17: 19. juulil 2017 esitatud hagi – Medisana <i>versus</i> EUIPO (happy life)	37
2017/C 300/47	Kohtuasi T-460/17: 20. juulil 2017 esitatud hagi – Bopp <i>versus</i> EUIPO (Võrdkõlge kaheksanurga kujutis)	38
2017/C 300/48	Kohtuasi T-748/15: Üldkohtu 18. juuli 2017. aasta määrus – Gauff <i>versus</i> EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Kohtuasi T-278/17: Üldkohtu 7. juuli 2017. aasta määrus – Bank of New York Mellon <i>versus</i> EUIPO – Nixen Partners (NEXEN)	39

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 300/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 293, 4.9.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 283, 28.8.2017

ELT C 277, 21.8.2017

ELT C 269, 14.8.2017

ELT C 256, 7.8.2017

ETL C 249, 31.7.2017

ELT C 239, 24.7.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Patrick Breyer, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik

(Kohtuasi C-213/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Institutsioonide dokumentidega tutvumise õigus — ELTL artikli 15 lõige 3 — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Kohaldamisala — Taotlus võimaldada tutvuda Austria Vabariigi poolt 29. juuli 2010. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Austria (C-189/09, ei avaldata, EU:C:2010:455) aluseks olnud kohtuasjas esitatud seisukohtadega — Euroopa Komisjoni valduses olevad dokumendid — Kohtumenetluse kaitse)

(2017/C 300/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Van Nuffel ja H. Krämer)

Teised menetlusosalised: Patrick Breyer (esindaja: Rechtsanwalt M. Starostik), Soome Vabariik (esindaja: H. Leppo), Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk ja C. Meyer-Seitz, E. Karlsson ja L. Swedenborg)

Hageja toetuseks menetlusse astujad: Hispaania Kuningriik (esindajad: M. J. García-Valdecasas Dorrego ja S. Centeno Huerta), Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme ja F. Fize)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool Patrick Breyeri kohtukuludest.
3. Jätta Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 245, 27.7.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2017. aasta otsus (Kammergericht Berliini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Konrad Erzberger versus TUI AG

(Kohtuasi C-566/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Töötajate vaba liikumine — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Äriühingu nõukogusse töötajate esindajate valimised — Liikmesriigi õigusnormid, millega piiratakse õigust valida ja olla valitud nii, et see õigus on ainult liikmesriigi territooriumil asuvate üksuste töötajatel)

(2017/C 300/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Konrad Erzberger

Vastustaja: TUI AG

menetluses osalejad: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Frank Jakobi, Andreas Barczewski, Peter Bremme, Dierk Hirschel, Michael Pönipp, Wilfried H. Rau, Carola Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelt, Marcell Witt, Wolfgang Flintermann, Stefan Weinhofer, ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Resolutsioon

ELTL artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt töötajatel, kes töötavad kontserni selle liikmesriigi territooriumil asuvates üksustes, ei ole õigust valida ja olla valitud selle kontserni samas liikmesriigis asuva emaettevõtja nõukogu töötajate esindajate valimistel, ning olenevalt olukorrast õigust olla töötajate esindaja selles nõukogus või jätkata selles töötajate esindajana, kui need töötajad lahkuvad oma töölt selles üksuses ning nad võetakse tööle mõnes samale kontsernile kuuluvas tütarettevõtjas, mis asub teises liikmesriigis.

⁽¹⁾ ELT C 90, 7.3.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Audiencia Provincial de Alicante eelotsusetaotlus – Hispaania) – Ornuia Co-operative Limited, varem The Irish Dairy Board Co-operative Limited versus Tindale & Stanton Ltd España, SL

(Kohtuasi C-93/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Euroopa Liidu kaubamärk — Ühtsus — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõike 1 punktid b ja c — Euroopa Liidu kaubamärgist tuleneva õiguse ühtne kaitse segiajamise tõenäosuse ja maine rikkumise suhtes — Sellise kaubamärgi rahumeelne kooseksisteerimine siseriikliku kaubamärgiga, mida kolmas isik kasutab Euroopa Liidu teatavas osas — Rahumeelse kooseksisteerimise puudumine mujal liidus — Keskmise tarbija taju — Taju erinevused, mis võivad liidu eri osades esineda)

(2017/C 300/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Alicante

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Ornu Co-operative Limited, varem The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Vastustaja: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Resolutsioon

1. Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu] kaubamärgi kohta artikli 9 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellest, et Euroopa Liidu teatavas osas eksisteerivad ELi kaubamärk ja siseriiklik kaubamärk rahumeelselt koos, ei ole võimalik järeldada, et liidu muus osas, kus see ELi kaubamärk ja sellega identne siseriiklik kaubamärk ei eksisteeri rahumeelselt koos, puudub kõnealuse ELi kaubamärgi ja vastava tähise segiajamise tõenäosus.
2. Määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et tõendeid, mis on kaubamärgi rikkumise asja arutava ELi kaubamärkide kohtu sõnul asjakohased hindamiseks, kas ELi kaubamärgi omanikul on õigus keelata Euroopa Liidu osas, mida see kaubamärgi rikkumise hagi ei puuduta, tähise kasutamine, võib kohus võtta arvesse selle hindamisel, kas omanikul on õigus selle tähise kasutamine keelata liidu osas, mida kaubamärgi rikkumise hagi hõlmab, juhul kui turutingimused ja sotsiaalkultuurilised asjaolud ei ole liidu ühes osas muude osadega võrreldes märkimisväärselt erinevad.
3. Määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et Euroopa Liidu teatavas osas eksisteerivad ELi mainekas kaubamärk ja teatav tähis rahumeelselt koos, ei võimalda järeldada liidu muu osa suhtes, kus selline rahumeelne koeksisteerimine puudub, et nimetatud tähise kasutamist õigustav põhjendus on olemas.

⁽¹⁾ ELT C 156, 2.5.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 19. juuli 2017. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Abercrombie & Fitch Italia Srl versus Antonino Bordonaro

(Kohtuasi C-143/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikli 2 lõige 1 — Artikli 2 lõike 2 punkt a — Artikli 6 lõige 1 — Vanuse alusel diskrimineerimine — Väljakutsel töötamise leping, mille võib sõlmida alla 25-aastaste isikutega — Töölepingu automaatne lõppemine töötaja 25-aastaseks saamisel)

(2017/C 300/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Vastustaja: Antonino Bordonaro

Resolutsioon

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 21 ning nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemises töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõiget 1, artikli 2 lõike 2 punkti a ja artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugune õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt on tööandjal lubatud sõlmida väljakutsel töötamise leping, olenemata tehtava töö laadist, alla 25-aastase töötajaga ning selle töötaja tööleping üles öelda, kui ta saab 25-aastaseks, kuna sellel õigusnormil on tööpoliitikat ja tööturгу hõlmav õigustatud eesmärk ning selle eesmärgi saavutamise vahendid on asjakohased ja vajalikud.

⁽¹⁾ ELT C 200, 6.6.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus – Itaalia) – Marco Tronchetti Provera SpA jt versus Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Kohtuasi C-206/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Äriühinguõigus — Direktiiv 2004/25/EÜ — Ülevõtmispakkumised — Artikli 5 lõike 4 teine lõik — Võimalus muuta pakkumise hinda selgelt määratletud tingimustel ja kriteeriumide kohaselt — Liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad järelevalveasutusel suurendada ülevõtmispakkumisel pakutavat ostuhinda sobingu korral pakkumise tegija või temaga kooskõlas tegutsevate isikute ja ühe või mitme müüja vahel)

(2017/C 300/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Camfin SpA

Kostja: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

menetluses osalesid: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA, UniCredit SpA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta artikli 5 lõike 4 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu need, mida käsitletakse põhikohtuasjas, mis lubavad sobingu korral liikmesriigi järelevalveasutusel tõsta ÜVP hinda, täpsustamata konkreetset tegevust, mida see mõiste hõlmab, kui selle mõiste tõlgenduse saab riigisisiseses õiguses tunnustatud tõlgendusmeetodite abil piisavalt selgelt, täpselt ja ootuspäraselt tuletada nendest õigusnormidest.

⁽¹⁾ ELT C 251, 11.7.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Oberster Gerichtshof'i eelotsusetaotlus – Austria) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG versus Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

(Kohtuasi C-340/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilajades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 9 lõige 1 — Artikli 11 lõige 2 — Kohtualluvus kindlustusajade puhul — Kannatanu otsehagi kindlustusandja vastu — Hagi, mille on esitanud kannatanu tööandjaks olev avalik-õiguslik asutus, kellele on seaduse alusel üle läinud tema töötaja õigused õnnetuses osalenud sõiduki kindlustusandja vastu — Üleminek)

(2017/C 300/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG

Kostja: Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

Resolutsioon

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 9 lõike 1 punkti b tuleb koostoimes sama määruse artikli 11 lõikega 2 tõlgendada nii, et ühes liikmesriigis asuv tööandja, kes jätkas enda töötajale, kes puudus töölt liiklusõnnetusse sattumise tagajärjel, töötasu maksmist ja kellele on üle läinud töötaja õigused, mis on viimasel teises liikmesriigis asuva äriühingu vastu, kelle juures on kindlustatud liiklusõnnetuses osalenud sõiduki tsiviilvastutus, võib „kahju kannatanud poolena“ viimasena nimetatud sätte tähenduses pöörduda selle kindlustusandja vastu esimesena nimetatud riigi kohtusse, kui selline otsehagi on lubatud.

⁽¹⁾ ELT C 305, 22.8.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – „Gelvora“ UAB versus Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Kohtuasi C-357/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ebaausad kaubandustavad — Direktiiv 2005/29/EÜ — Kohaldamisala — Inkassofirma — Tarbijakrediit — Nõude loovutamise — Äriühingu ja võlgniku vahelise õigussuhte laad — Artikli 2 punkt c — Mõiste „toode“ — Sissenõudmistoimingud, mis viiakse läbi samal ajal kohtutäituri toimingutega)

(2017/C 300/08)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Gelvora“ UAB

Vastustaja: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv), tuleb tõlgendada nii, et inkassofirma ja tarbijakrediidilepingut mittetäitva võlgniku, kelle võlg on loovutatud nimetatud äriühingule, vaheline õigussuhe kuulub selle direktiivi kohaldamisalasse. Mõiste „toode“ nimetatud direktiivi artikli 2 punkti c tähenduses hõlmab toiminguid, mida selline äriühing teeb võla sissenõudmiseks. Selles osas ei oma tähtsust asjaolu, kas võlg on tuvastatud kohtuotsusega ning kas see kohtuotsus on saadetud kohtutäiturile täitmiseks.

⁽¹⁾ ELT C 335, 12.9.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 20. juuli 2017. aasta otsus (Tribunal Judicial da Comarca de Faro eelotsusetaotlus – Portugal) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo versus Portimão Urbis, E.M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Kohtuasi C-416/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/23 — Artikli 1 lõike 1 punkt b — Artikli 2 lõike 1 punkt d — Ettevõtete üleminek — Töötajate õiguste kaitse — Kohaldamisala — Mõisted „töötaja“ ja „ettevõtte üleminek“)

(2017/C 300/09)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Kostjad: Portimão Urbis, E.M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et olukord – kus omavalitsusüksuse omandis olev äriühing, mille ainuaktsionär on kohaliku omavalitsuse üksus, lõpetatakse omavalitsusüksuse täitevorgani otsusega ning tema tegevused antakse osaliselt üle kõnealusele omavalitsusüksusele, kes vahetult neid tegevusi teostama hakkab, ja osaliselt teisele, sellel eesmärgil asutatud omavalitsusüksuse omandis olevale äriühingule, mille ainuaktsionär on samuti see omavalitsusüksus – kuulub selle direktiivi kohaldamisalasse tingimusel, et asjassepuutuv ettevõtte säilitab pärast üleminekut oma identiteedi, mille peab kindlaks tegema eelotsusetaotluse esitanud kohus.

2. Selline isik nagu põhikohtuasja hageja, kes tema töölepingu peatamise tõttu ei täida tegelikult oma tööülesandeid, kuulub direktiivi 2001/23 artikli 2 lõike 1 punkti d tähenduses mõiste „töötaja“ alla, kui ta on töötajana asjassepuutuvate riigisiseste õigusnormide alusel kaitstud, mida peab siiski kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus. Kui nimetatud kontrollimine ei anna teistsugust tulemust, tuleb sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, asuda seisukohale, et tema töölepingust tulenevad õigused ja kohustused on nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 alusel läinud üle omandajale.
3. Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Faro esimese astme kohus, Portugal) kolmas küsimus on vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.10.2016.

Euroopa Kohtu 6. juuli 2017. aasta määrus – Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovychi pärija versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-505/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Piiravad meetmed seoses olukorraga Ukrainas — Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist — Hageja nime lisamine — Hagiavalduse nõuete muutmine — Avaldus, mis on esitatud surnud hageja nimel ja tema arvel)

(2017/C 300/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovychi pärija (esindaja: T. Beazley, QC)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: P. Mahnič Bruni ja J.-P. Hix), Euroopa Komisjon (esindajad: S. Bartelt ja J. Norris-Usher, hiljem E. Paasivirta ja J. Norris-Usher)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Olga Stanislavivna Yanukovychi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 441, 28.11.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 19. juuli 2017. aasta määrus – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH versus Euroopa Kemikaaliamet

(Kohtuasi C-663/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Määrus (EL) nr 528/2012 — Biotsiidide turul kättesaadavaks tegemine ja kasutamine — Artikkel 95 — Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) — Toimeainete nimekirja avaldamine — Äriühingu lisamine toimeainete tarnijana)

(2017/C 300/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (esindajad: advokaadid M. Grunchard, K. Van Maldegem ja P. Sellar)

Teine menetlusosaline: Euroopa Kemikaaliamet (esindajad: M. Heikkilä ja C. Buchanan ning barrister P. Oliver)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH-lt ja Ecolab Deutschland GmbH-lt.
3. Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), BASF SE ja Oxea GmbH kannavad igäiüks ise oma kulud, mis on seotud menetluse astumise avaldusega.

⁽¹⁾ ELT C 53, 20.2.2017.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 19. juuli 2017. aasta määrus – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH versus Euroopa Kemikaaliamet

(Kohtuasi C-666/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 — Määrus (EL) nr 528/2012 — Biotsiidide turul kättesaadavaks tegemine ja kasutamine — Artikkel 95 — Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) — Toimeainete loetelu avaldamine — Äriühingu lisamine toimeainete tarnijana)

(2017/C 300/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (esindajad: advokaadid M. Grunchard ja K. Van Maldegem ning *advocate* P. Sellar)

Teine menetlusosaline: Euroopa Kemikaaliamet (esindajad: M. Heikkilä ja C. Buchanan)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH-lt ja Ecolab Deutschland GmbH-lt.
3. Jätta Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Euroopa Kemikaaliameti (ECHA), BASF SE ja Oxea GmbH kohtukulud seoses nende menetlusse astumise avaldusega nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 53, 20.2.2017.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poola) 6. aprillil 2017 – Profi Credit Polska S.A. versus Mariusz Wawrzosek

(Kohtuasi C-176/17)

(2017/C 300/13)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Põhikohtuasja pooled

Avaldaja: Profi Credit Polska S.A.

Võlgnik: Mariusz Wawrzosek

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ sätted, eelkõige artikli 6 lõige 1 ja artikli 7 lõige 1, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ⁽²⁾, sätted, eelkõige artikli 17 lõige 1 ja artikli 22 lõige 1 ei luba panna ettevõtjal (laenuandjal) tarbija (laenuvõtja) suhtes maksma nõuetekohaselt täidetud vekslit tulenevat nõuet maksekäsumenetluses, mis on algatatud tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Kodeks postępowania cywilnego, edaspidi „KPC“) artikli 485 § 2 ja sellele järgnevate paragrahvide alusel koosmõjus 12. mai 2011. aasta tarbijakrediidiseaduse (Ustawa o kredycie konsumenckim, Dz. U. 2014.1479, muudetud konsolideeritud redaktsioon) artikliga 41, mille kohaselt on liikmesriigi kohtul lubatud kontrollida vekslit tuleneva nõude kehtivust üksnes vekslit vorminõuete järgimise seisukohast, käsitlemata selle aluseks olevat põhisuhet?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

⁽²⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

Georgios Pandalis’ e 14. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 14. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-15/16: Georgios Pandalis versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-194/17)

(2017/C 300/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Georgios Pandalis (esindaja: advokaat A. Franke)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, LR Health & Beauty Systems GmbH

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 14. veebruari 2017. aasta otsus kohtuasjas T-15/16, mis käsitleb ELi kaubamärgi nr 1273119 „Cystus“ tühistamise menetlust;
- tühistada EUIPO esimese apellatsioonikoja 30. oktoobri 2015. aasta otsus (asi R 2839/2014-1) mis käsitleb ELi kaubamärgi nr 1273119 „Cystus“ tühistamise menetlust;
- tühistada tühistamisosakonna 12. septembri 2014. aasta otsus tühistamismenetluses nr 8374 C osas, millega tühistati ELi kaubamärk nr 1273119 „Cystus“ klassi 30 kuuluvate mitte-meditšiiniliste toidulisandite jaoks;
- jätta rahuldamata LR Health & Beauty Systems poolt tühistamismenetluses ja EUIPO esimeses apellatsioonikojas esitatud ELi kaubamärgi nr 1273119 „Cystus“ tühistamise taotlus osas, milles see puudutab klassi 30 kuuluvaid mitte-meditšiiniliste toidulisandeid;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 51 lõike 1 punkti a ja artikli 51 lõike 2 kohaldamisel on rikutud järgmisi õigusnorme:

- Esiteks on kohtuotsuse põhjenduses jäetud tähelepanuta, milliste õigusnormis sätestatud nõuete täitmist tuleb ükshaaval kontrollida (kaubamärgina kasutamine, tegelik kasutamine ja kas kaubamärki on kasutatud kaupade või teenuste puhul, mille jaoks see on registreeritud).
- Teiseks ei kontrollitud, kas kaubamärki „Cystus“ kandvad tooted kuuluvad toidulisandeid käsitleva direktiivi artikli 2 punktis c esitatud mõiste alla.
- Kolmandaks jäeti tähelepanuta millist liiki toodete jaoks on kasutatud vaidlusalust kaubamärki „Cystus“.
- Neljandaks on Üldkohus moonutanud faktilisi asjaolusid, kui ta tuvastas, et kaubamärki „Cystus“ kandvad tooted on mitte-meditšiinilised toidulisandid ja tegi sellest väära järelduse, et kaubamärki ei ole kasutatud mitte-meditšiiniliste toidulisandite jaoks.
- Viiendaks puudub üksikasjalik analüüs selle kohta, kas kõnealuse kaubamärgi all turustatavad (mitte-meditšiinilised) „imemistabletid“ on toidulisandid.

Lisaks väidab apellant, et piisavalt ei ole põhjendatud järeldust, et kaubamärki „Cystus“ ei ole tegelikult kasutatud mitte-meditšiiniliste toidulisandite jaoks vastavalt kaubamärgimääruse artikli 51 lõike 1 punktile a ja artikli 51 lõikele 2:

- Esiteks ei ole kohtuotsuse põhjendusest võimalik aru saada, miks ei teinud Üldkohus apellandi viidatud faktide ja esitatud tõendite alusel järeldust, et kõnealust kaubamärki on kasutatud mitte-meditšiiniliste toidulisandite jaoks.

- Teiseks on otsust, et kaubamärki ei ole kasutatud kaitstud mitte-meditiiniliste toidulisandite jaoks, vääralt põhjendatud sellega, et teatud tõendid räägivad sellise otsustuse vastu, ilma et oleks kindlaks määratud, milliste muude toodete jaoks on kaubamärki sellisel juhul kasutatud.
- Kolmandaks ei ole üksasjalikult hinnatud kas kõnealuse kaubamärgi all turustatavad (mitte-meditiinilised) „imemistabletid“ on toidulisandid ega selgitatud nimetatud üksikasjaliku hindamise läbiviimata jätmise põhjusi.

Lisaks väidab apellant, et Üldkohus on rikkunud kaubamärgimääruse artikli 51 lõike 1 punkti a ja artikli 51 lõike 2 tõlgendamisel ja kohaldamisel õigusnormi:

- Esiteks on vääralt hinnatud kaubamärgimääruse artikli 51 lõike 1 punkti a ja artikli 51 lõiget 2; hinnatud ei ole, kas kaubamärki on kasutatud mitte-meditiiniliste toidulisandite jaoks registreeritud kujul või mõnel registreeritud kujust erineval kujul, mis ei mõjuta eristusvõimet (kaubamärgimääruse artikli 15 lõike 1 punkt a).
- Teiseks kritiseerib apellant kaubamärgi liigitamist kirjeldavana kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses, kuna apellandil ei ole reaalseid võimalusi kasutada kaubamärki mittekirjeldaval viisil oma „Cystus“ nimeliste toodete jaoks, mis põhinevad taimel nimetusega *Cistus Incanus*, kuigi Üldkohus oleks pidanud kaubamärgimääruse artikli 51 lõike 1 punkti a ja artikli 51 lõike 2 kohasel hindamisel tuvastama, et kaubamärgil on vähemalt keskmine eristusvõime.
- Lisaks leiab apellant, et järelduse, mille kohaselt ELi kaubamärki nr 1273119 „Cystus“ ei ole tegelikult mitte-meditiiniliste toidulisandite jaoks kasutatud, põhjendus on vastuoluline ja ebapiisav:
- Ühelt poolt on omavahel vastuolus tuvastus, et kaubamärgi kirjaviisis „i“ tähe asemel tähe „y“ kasutamisest ei piisa, et tõendada selle kasutamist ELi kaubamärgina ja samas esitatud eeldus, et ei esine kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohast absoluutset registreerimisest keeldumise põhjust.
- Teiselt poolt on kohtuotsuse põhjendus ebapiisav, kuna ei ole põhjendatud, miks ei ole kaubamärgi konkreetne kasutamine piisav, et see vastaks kaubamärgimääruse artikli 51 lõike 1 punktist a ja artikli 51 lõikest 2 tulenevatele nõuetele.

Viimasena väidab apellant, et Üldkohus rikkus kaubamärgimääruse artikli 75 lõike 2 tõlgendamisel ja kohaldamisel õigusnormi: Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas vääralt, et apellatsioonikoda ei võtnud seisukohta kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohase registreerimisest keeldumise võimaliku põhjuse kohta.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

**Mast-Jägermeister SE 25. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
9. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-16/16: Mast-Jägermeister SE versus Euroopa Liidu
Intellektuaalomandi Amet**

(Kohtuasi C-217/17)

(2017/C 300/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Mast-Jägermeister SE (esindaja: advokaat C. Drzymalla)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- tühistada tervikuna Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsus kohtuasjas T-16/16, millega jäeti hagi rahuldamata ja mõisteti kohtukulud välja hagejalt;
- kui apellatsioonkaebus tunnistatakse põhjendatuks, siis rahuldada esimese astme kohtule esitatud hagiavalduse esimene ja kolmas nõue.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse Üldkohtu 9. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-16/16, mis käsitleb esitamiskuupäeva nõuete täitmiseks vajalikke disainilahenduse kujutist puudutavaid tingimusi, seoses disainilahenduste registreerimistaotlustega nr 2683615-0001 ja 002683615-002 (Joogitopsid).

Apellant väidab, et vaidlustatud Üldkohtu otsus on vastuolus määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 46 lõigetega 2 ja 3 koosmõjus nimetatud määruse artiklitega 36, 38, osas milles Üldkohus märgib, et kõnealuste sätete mõttest ja eesmärgist tuleneb, et disainilahenduse taotlusena ei saa käsitleda taotlust, millega taotletud disainilahenduse kaitse objekti puhul esineb EUIPO arvates ebatäpsus või ebaselgus. Disainilahenduse registreerimistaotluse esitamiskuupäeva tähendusest oleks pidanud järeldama, et disainilahenduse kujutisele ei saa esitada kõrgeid nõudeid, sest määruse nr 6/2002 artikli 36 lõike 1 punkt c nõuab artikli 38 kohasel registreerimistaotluse esitamiskuupäeval üksnes disainilahenduse reprodutseerimiskõlblikku kujutise füüsilise vormi esitamist.

Vastupidi Üldkohtu seisukohale ei tulene midagi muud ka määruse nr 2245/2002 artikli 4 lõike 1 punktist e koosmõjus artikli 10 lõike 1 punktiga c ja lõikega 2. Nõude osas, et kujutise kvaliteet peab olema selline, et kõik üksikasjad, mille kaitset taotletakse, oleksid selgesti eristatavad, on viidatud sättes nimetatud üksnes reprodutseerimiskõlblikku kujutise füüsilist vormi. See on nii eelkõige seetõttu, et üksnes registreerimistaotluse esitaja määratleb registreerimistaotluse eseme, millele ta kaitset taotleb. Lõpuks määratleb kaitse ulatuse lõplikult ikkagi üksnes ja ainult disainilahenduse õiguste rikkumist läbivaatav kohus rikkumismenetluses.

Kui disainilahenduse registreeringu puhul esineb selle kujutise tõttu õiguskindlusetus, siis võib keelduda selle registreerimisest, kuid mitte registreerimistaotluse esitamiskuupäeva määramisest, millel on taotleja jaoks oluline tähtsus Pariisi konventsiooni artikli kohase prioriteeti andva esimese registreeringu mõju tõttu.

Selles osas jättis Üldkohus tähelepanuta artikli 46 lõike 2 ja artikli 46 lõike 3 erinevate regulatsioonide üheselt mõistetava sõnastuse. Määruse nr 6/2002 artikli 46 lõike 2 kohaselt ei käsitata taotlust disainilahenduse taotlusena üksnes siis, kui selle puudused on seotud nimetatud määruse artikli 36 lõikes 1 sisalduvate nõuetega. Artikli 36 lõige 1 nõuab disainilahenduse kujutise puhul, et see oleks reprodutseerimiskõlblik. Kõik muud puudused, eelkõige sellised, mis tulenevad määruse nr 2245/2002 kohaldamisest, võivad määruse nr 6/2002 artikli 46 lõike 3 kohaselt kaasa tuua üksnes taotluse tagasilükkamise, enne mida määratakse kindlaks registreerimistaotluse esitamiskuupäev. Sama tuleneb määruse nr 6/2002 artikli 46 lõikest 3 ja artikli 45 lõike 2 punktist a koosmõjus artikli 36 lõikega 5.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 15. mail 2017 – Ramazan Dündar jt versus Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Kohtuasi C-253/17)

(2017/C 300/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Kostja: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Euroopa Liidu Kohtu president tegi 20. juunil 2017 määruse kohtuasja Euroopa Kohtu registrist kustutamiseks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Szczecinie (Poola) 7. juunil 2017 – Feniks Sp. z o.o versus Azteca Products & Services SL

(Kohtuasi C-337/17)

(2017/C 300/17)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Feniks Sp. z o.o., asukoht Szczecin

Kostja: Azteca Products & Services SL, asukoht Alcora

Eelotsuse küsimused

1. Kas „lepinguid puudutavad asjad“ on menetluse ese Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾ artikli 7 punkti 1 alapunkti a tähenduses, kui hagi esitatakse liikmesriigis asuva ostja vastu teises liikmesriigis asuva kinnisasja müügilepingu kehtetuse tuvastamiseks müüja võlausaldajate kahjustamise tõttu ja kui leping on sõlmitud selles teises liikmesriigis ning on seal täielikult täidetud?
2. Kas eelmisele küsimusele tuleb vastata *acte éclairé*'i õpetust kohaldades, viidates Euroopa Kohtu 17. juuni 1992. aasta otsusele [Handte], C-26/91, kuigi see otsus puudutas tootja vastutust kauba puuduste eest juhul, kui tootjal ei olnud võimalik ette aimata, kellele kaup edasi müüakse ja kes saab seetõttu talle nõudeid esitada, samas kui käesoleval juhul ostja vastu müüja võlausaldajate kahjustamise tõttu esitatud „kinnisasja müügilepingu kehtetuse tuvastamise“ hagi nõuab selle põhjendatuse jaoks, et ostja teab asjaolust, et õigustoiming (müügileping) tehti võlausaldajaid kahjustades, nii et ostja peab sellega arvestama, et võlgniku võlausaldaja, kellel on võlgniku vastu isiklik nõue, võib sellise hagi tema vastu esitada?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) 8. juunil 2017 – Fremoluc NV versus Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) jt, menetluse astuja: Vlaams Gewest

(Kohtuasi C-343/17)

(2017/C 300/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Fremoluc NV

Kostjad: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans

Menetlusse astuja: Vlaams Gewest

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 21, 45, 49 ja 63 ja 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil⁽¹⁾, artikleid 22 ja 24 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus õigusnormid, mille kohaselt tegeleb avalik-õiguslik asutus maatükkide arendusega, mille eesmärk on soodsatel tingimustel pakkuda neid turul müügiks ning anda krunte ja kortereid üürile eelisjärjekorras isikutele, kellel on tugev ühiskondlik, majanduslik, sotsiaalne või kultuuriline seos selle asutuse tegevuspiirkonnaga, kusjuures kehtivad, nii nagu see on sätestatud

- Flaami Brabanti provintsi volikogu 25. veebruari 2014. aasta otsuses provintsi määruse kohta, mis käsitleb Flaami Brabanti maa- ja elamumajandusagentuuri Vlabinvest APB töö- ja halduskorraldust, koosmõjus
- Flandria valitsuse 29. septembri 2006. aasta otsuse maatükkide üleandmise tingimuste kohta Flandria sotsiaaleluasemeid haldava ühingu ja sotsiaaleluasemeid ehitavate ühingute poolt Flandria eluasemeseadustiku kohaldamiseks artikliga 2/2 (ja Flandria valitsuse 12. oktoobri 2007. aasta otsuse sotsiaalüüri süsteemi reguleerimise kohta Flandria eluasemeseadustiku VII jaotise kohaldamiseks artikli 17 lõigetega 2-6), sissetulekuga seotud tingimused, millele need isikud enamasti vastavad?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 5/5, lk 46.

Christoph Kleini 9. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 28. septembri 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-309/10 RENV: Christoph Klein versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Christoph Klein (esindaja: advokaat H.-J. Ahlt)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 28. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-309/10 RENV;

- mõista kostjalt hageja kasuks välja 1 562 662,30 eurot, millele alates kohtuotsuse kuulutamisest lisandub kohaldatavast põhiintressimäärast 8 % võrra kõrgem intressimäär;
- määrata, et komisjon peab hüvitama hagejale alates 15. septembrist 2006 tekkinud kahju, mis tuleb veel määratleda ja välja arvutada;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt;
- teise võimalusena: tühistada Üldkohtu 28. septembri 2016. aasta otsus kohtuasjas T-309/10 RENV ja saata kohtuasi Üldkohtule uuesti läbi vaatamiseks tagasi.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant järgmised väited:

Esiteks, Üldkohus on rikkunud Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 lõiget 2, kuna ta ei ole võtnud arvesse Euroopa Kohtu otsuse siduvuse ulatust ja teinud sellest väärade õigusliku järelduse, et hageja ei saa kohtumenetluses C-120/14 P esitatud neljanda väite vastuvõetamatuse tõttu nõuda kahju hüvitamist seoses oma tootega „effecto“.

Teise on Üldkohus rikkunud veelkord Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 lõiget 2, kuna ta ei pidanud ennast seotuks Euroopa Kohtu *ratio decidendi* ga. Üldkohus on kohtuotsuse punktis 95 jätnud tähelepanuta, et esimene vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada osas, milles Euroopa Kohus jättis rahuldamata hagiavalduses esitatud nõude, mõista komisjonilt välja hüvitis kahju eest, mis apellandile [...] tekkida võib. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis sellele andmata õigusliku hinnangu ja asus seisukohale, et kahju hüvitamise nõue on põhjendamatu nõuetele vastamatuse tõttu.

Kolmandaks heidab ta Üldkohtule ette Üldkohtu kodukorra artikli 84 lõike 1 rikkumist, kuna Üldkohus lükkas tagasi väite, et komisjon on oma tegevusetuse tõttu direktiivi 93/42 artikli 8 lõike 2 kohases kaitseklausli menetluses rikkunud ka põhiõiguste harta artiklit 41, põhjendades seda sellega, et tegemist on uue vastuvõetamatu väitega. Sellega rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna hageja viitas tegelikult juba hagiavalduses hea halduse põhimõttele, mis sisuliselt vastab harta artiklis 41 sätestatud hea halduse põhimõttele. Seetõttu ei ole tegemist vastuvõetamatu väitega.

Neljandaks, Üldkohus lähtus sellest, et nimetatud direktiiv ei anna õigusi hagejale isiklikult ega atmed AG-le. Apellatsioonkaebus põhineb sellel, et see seisukoht on vastuolus liidu õigusega, kuna mõlemad isikud on kaitseklausli menetluse adressaadid ja võivad majandusliku puutumuse tõttu tugineda kaupade vaba liikumise põhimõttele.

Viiendaks välistas Üldkohus vääralt põhjusliku seose komisjoni õigusvastase käitumise ja väidetava kahju vahel. Seejuures moonutas ta asjaolusid ja kvalifitseeris faktilised asjaolud valesti. Lisaks rikkus ta veelkord direktiivi 93/42 artikli 8 lõiget 2 jättes õigusliku hindamise läbi viimata ja oma otsuse piisavalt põhjendamata.

Kuuendaks rikkus Üldkohus õiglase menetluse ja õiguse olla ära kuulatud põhimõtteid, EIOK artiklit 6 ja harta artiklit 47, kuna ta jättis arvesse võtmata tõendid KOM RENV 1 ja 2, millega ta moonutas asjaolusid ja tõendeid.

Seitsmendaks rikkus Üldkohus õiglase menetluse põhimõtet, EIOK artiklit 6, harta artiklit 47, Üldkohtu kodukorra artikli 64 lõike 3 punkt d ja Euroopa Kohtu põhikirja artiklit 24, kui ta jättis rahuldamata hageja nõude kohustada komisjoni tegema otsust kaitseklausli menetluses.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Rotterdam (Madalmaad) 12. juunil 2017 –
A, B, C, D, E, F, G versus Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Kohtuasi C-347/17)

(2017/C 300/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Rotterdam

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: A, B, C, D, E, F, G

Vastustaja: Staatssecretaris van Economische Zaken

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad ⁽¹⁾, III lisa II jao IV peatüki punkte 5 ja 8 tuleb tõlgendada nii, et linnu rümbal ei tohi pärast siseelundite eemaldamist ja puhastamist esineda mingisugust nähtavat saastet?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad, III lisa II jao IV peatüki punktid 5 ja 8 hõlmavad saastamist väljaheite, sapi ja pugu sisuga?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas sellisel juhul tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad, III lisa II jao IV peatüki punkti 8 tõlgendada nii, et puhastamine peab toimuma vahetult pärast siseelundite eemaldamist või võib nähtava saaste eemaldamine toimuda nimetatud sätte kohaselt ka jahutamise või tükeldamise või pakkimise ajal?
4. Kas pädeval asutusel on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks ⁽²⁾, I lisa I jao II peatüki D osa punkti 1 kohaselt lubatud kontrollimise käigus eemaldada rümpasid tapaliinilt ning kontrollida välis- ja siseküljel, samuti rasvkoe all nähtava saaste esinemist?
5. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav ning seega tohib linnu rümbal esineda nähtavat saastet: kuidas tuleb sellisel juhul tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad, III lisa II jao IV peatüki punkte 5 ja 8? Mil viisil saavutatakse sellisel juhul viidatud määruse eesmärk, nimelt tagada rahvatervise kõrgetasemeline kaitse?

⁽¹⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55; ELT eriväljaanne 03/45, lk 14.

⁽²⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 206; ELT eriväljaanne 03/45, lk 75.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland (Madalmaad) 19. juunil 2017 – Vision
Research Europe BV versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond**

(Kohtuasi C-372/17)

(2017/C 300/21)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Holland

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vision Research Europe BV

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Komisjoni 4. veebruari 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 113/2014 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris ⁽¹⁾ on kehtiv, kui on õige Rechtbank'i esialgne hinnang, et alamrubriiki 8525 80 30 tuleb tõlgendada nii, et sellesse alamrubriiki saab klassifitseerida kaamera [Phantom V7.3], mis on varustatud hävimäluga, milles kaovad kaameraga tehtud pildid uute piltide ülesvõtmisel või kaamera väljalülitamisel?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 38, lk 20.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 26. juunil 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, teised menetluspooled: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Kohtuasi C-380/17)

(2017/C 300/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Hagejad esimeses kohtuastmes: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B

Teised menetluspooled: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Kohus on nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT 2003, L 251, lk 12; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224) artikli 3 lõike 2 punkti c ja kohtuotsust Nolan (ECLI:EU: C:2012:638) arvestades pädev vastama eelotsuse küsimustele, mille on esitanud Madalmaade kohus ja mis käsitlevad selle direktiivi sätete tõlgendamist kohtuvaidluses, mis puudutab täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastava isiku pereliikme elamisluba, kui nimetatud direktiiv on Madalmaade õiguses tunnustatud täiendava kaitse saajate suhtes vahetult ja tingimusteta kohaldatavaks?
2. Kas direktiivi 2003/86/EÜ ülesehitusega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu põhikohtuasjas vaidluse all olev, mille kohaselt võib jätta taotluse, milles palutakse võtta perekonna taasühinemisel arvesse V peatikus esitatud soodsamaid tingimusi, rahuldamata üksnes seetõttu, et seda ei esitatud artikli 12 lõike 1 kolmandas lõigus ettenähtud tähtaja jooksul?

Kas sellele küsimusele vastamisel on oluline, et eespool nimetatud tähtaja ületamise korral võib esitada perekonna taasühinemise taotluse – ükskõik kas pärast selle rahuldamata jätmist või mitte –, mille puhul kontrollitakse, kas direktiivi 2003/86/EÜ artiklis 7 sätestatud nõuded on täidetud, ning võetakse arvesse artikli 5 lõikes 5 ja artiklis 17 nimetatud huve ja asjaolusid?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 30. juunil 2017 – Openbaar Ministerie versus Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

(Kohtuasi C-393/17)

(2017/C 300/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Openbaar Ministerie

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul⁽¹⁾, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus kõrgharidusõpet reguleeriva 11. oktoobri 2013. aasta seadustiku artikli II.75 § -s 6 sätestatud kord, mille kohaselt on akrediteeringuta õppeasutustel üldiselt keelatud kasutada nende poolt välja antud diplomitel nimetust „magister“, kui kõnealuse korraga soovitakse saavutada olulise avaliku huviga seotud eesmärk, nimelt tagada kõrge haridustaseme nõude täitmine, kusjuures peab olema võimalus kontrollida, kas kehtestatud kvaliteedinõuded on tegelikult täidetud?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul⁽²⁾ tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus kõrgharidusõpet reguleeriva 11. oktoobri 2013. aasta seadustiku artikli II.75 § -s 6 sätestatud kord, mille kohaselt on akrediteeringuta õppeasutustel üldiselt keelatud kasutada nende poolt välja antud diplomitel nimetust „magister“, kui kõnealuse korraga soovitakse saavutada olulise avaliku huviga seotud eesmärk, nimelt tagada teenusesaajate kaitse?
3. Kas karistuseseadustiku säte, mis on kohaldatav magistridiplomeid välja andvate õppeasutuste suhtes, kellel puudub Flandria asutuste akrediteering, vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 9 lõike 1 punktis c ja artikli 10 lõike 2 punktis c sätestatud proportsionaalsuse nõudele?

⁽¹⁾ ELT 2005, L 149, lk 22.

⁽²⁾ ELT 2006, L 376, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 3. juulil 2017 – Profit Europe NV versus Belgia riik

(Kohtuasi C-397/17)

(2017/C 300/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Profit Europe NV

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas KN-i alamrubriiki 7307 19 10 ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab keragrafiitmalmist toruliitmikke, millel on põhikohtuasjas kõne all olevate toruliitmike tunnused, kui nende toruliitmike objektiivsetest tunnustest tuleneb, et nende puhul esineb oluline erinevus tempermalmist, kuna keragrafiitmalmi sepiatavus ei tulene vastavast termilisest töötlustest ja kuna keragrafiitmalmil on teistsugune vorm kui tempermalmil, nimelt keragrafiidi vorm tempersöe vormi asemel?
2. Kas KN-i alamrubriiki 7307 11 10 tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab keragrafiitmalmist toruliitmikke, millel on põhikohtuasjas kõne all olevate toruliitmike tunnused, kui keragrafiidi objektiivsetest tunnustest tuleneb, et need langevad sisuliselt kokku mittetempermalmi objektiivsete tunnustega?
3. Kas KN-i selgitavad märkused alamrubriigi 7307 19 10 kohta, milles on märgitud, et tempermalm hõlmab keragrafiitmalmi, tuleb jätta tähelepanuta osas, milles need näevad ette, et tempermalm hõlmab keragrafiitmalmi, kui on kindel, et keragrafiitmalmi puhul ei ole tegemist tempermalmiga?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 3. juulil 2017 –
Profit Europe NV versus Belgia riik**

(Kohtuasi C-398/17)

(2017/C 300/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Profit Europe NV

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas KN-i alamrubriiki 7307 19 10 ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab keragrafiitmalmist toruliitmikke, millel on põhikohtuasjas kõne all olevate toruliitmike tunnused, kui nende toruliitmike objektiivsetest tunnustest tuleneb, et nende puhul esineb oluline erinevus tempermalmist, kuna keragrafiitmalmi sepiatavus ei tulene vastavast termilisest töötlustest ja kuna keragrafiitmalmil on teistsugune vorm kui tempermalmil, nimelt keragrafiidi vorm tempersöe vormi asemel?
2. Kas KN-i alamrubriiki 7307 11 10 tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab keragrafiitmalmist toruliitmikke, millel on põhikohtuasjas kõne all olevate toruliitmike tunnused, kui keragrafiidi objektiivsetest tunnustest tuleneb, et need langevad sisuliselt kokku mittetempermalmi objektiivsete tunnustega?

3. Kas KN-i selgitavad märkused alamrubriigi 7307 19 10 kohta, milles on märgitud, et tempermalm hõlmab keragrafiitmalmi, tuleb jätta tähelepanuta osas, milles need näevad ette, et tempermalm hõlmab keragrafiitmalmi, kui on kindel, et keragrafiitmalmi puhul ei ole tegemist tempermalmiga?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 7. juulil 2017 – A

(Kohtuasi C-410/17)

(2017/C 300/26)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: A

Muu menetluses osaleja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti c koostoimes artikli 24 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et lammutustööd, mille viib läbi ettevõtja, kelle tegevusalaks on lammutustööde tegemine, loetakse tehinguks vaid siis, kui lammutusettevõtjal on tema ja tööde tellija vahel sõlmitud lepingu alusel kohustus vedada ära lammutustöödel tekkinud jäätmed, ja – kui lammutusjäätmed sisaldavad vanametalli – võib müüa vanametalli edasi vanametalli kokkuostuga tegelevatele ettevõtjatele?

Või tuleb sellist lammutustööde lepingut käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 14 lõikega 1 arvestades tõlgendada nii, et see hõlmab kahte tehingut, esiteks lammutusettevõtja teenuse osutamist lammutustööde tellijale ja teiseks lammutustööde tellijalt edasimüüdava vanametalli ostmist lammutusettevõtja poolt?

Kas siin omab tähtsust asjaolu, et lammutusettevõtja võtab lammutustööde hinna arvutamisel hinda vähendava tegurina arvesse võimaluse, et ta saab sissetulekut ka lammutustööde jäätmete realiseerimisest?

Kas siin omab tähtsust asjaolu, et lammutustöödest tekkivate realiseeritavate jäätmete kogus ja väärtus ei ole lammutustööde lepingus kokku lepitud ning kokku lepitud ei ole ka lammutustööde tellija hilisemat teavitamist kogusest ja väärtusest, ning et lammutustööde jäätmete kogus ja väärtus selguvad alles siis, kui lammutusettevõtja need edasi müüb?

2. Kas käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 14 lõikega 1 tuleb juhul, kui ettevõtja, kelle tegevusalaks on lammutustööde tegemine, lepib lammutusobjekti omanikuga lepingus kokku, et lammutusettevõtja ostab lammutusobjekti, ja kohustub lepingutrahvi tingimusega lammutama objekti lepingus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul ning vedama ära lammutamisel tekkinud jäätmed, tõlgendada nii, et tegemist on ainult ühe tehinguga, mis hõlmab vara müümist lammutusobjekti omaniku poolt lammutusettevõtjale?

Või tuleb sellist lepingut käibemaksudirektiivi 2006/112/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti c koostoides artikli 24 lõikega 1 arvestades tõlgendada nii, et see hõlmab kahte tehingut, esiteks vara müümist lammutusobjekti omaniku poolt lammutusettevõtjale ja teiseks lammutusettevõtja poolt vara müüjale osutatud lammutusteenust?

Kas siin omab tähtsust asjaolu, et lammutusettevõtja võtab varale hinnapakumise koostamisel hinda vähendava tegurina arvesse kulud, mis tekivad talle seoses vara demonteerimise ja äraveoga?

Kas omab tähtsust asjaolu, et vara müüjale on teada, et vara demonteerimise ja äraveoga seotud lammutusettevõtja kulud võetakse arvesse selle vara hinda vähendava tegurina, võttes arvesse asjaolu, et poolte vahel ei ole sõlmitud kokkulepet nimetatud kulude kohta ning nimetatud kulude hinnangulist või tegelikku suurust ei saa vara müüja kunagi teada?

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Belgia) 7. juulil 2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL versus Conseil des ministres

(Kohtuasi C-411/17)

(2017/C 300/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Vastustaja: Conseil des ministres

Menetluse astuja: Electrabel SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Espoo konventsiooni piiriülese keskkonnamõju hindamise kohta artikli 2 lõikeid 1–3, 6 ja 7, artikli 3 lõiget 8, artiklit 5, artikli 6 lõiget 1 ja lisa I punkti 2 tuleb tõlgendada kooskõlas teabedokumendis konventsiooni kohaldamise kohta tuumaenergiaga seotud tegevusele antud täpsustustega ja soovitustega konventsiooni tuumaenergiaga seotud tegevusele rakendamise parimate tavade kohta?
2. Kas Espoo konventsiooni artikli 1 punkti ix, milles on määratletud „pädev asutus“, võib tõlgendada nii, et sellega jäetakse nimetatud konventsiooni kohaldamisalast välja seadusandlikud aktid, nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta), arvestades eelkõige selle seaduse vastuvõtmise raames korraldatud eri uuringuid ja ärakuulamisi?
3. a) Kas Espoo konventsiooni artikleid 2–6 tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad enne niisuguse seadusandliku akti vastuvõtmist nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta), mille artikliga 2 lükatakse Doel 1 ja Doel 2 tuumaelektrijaamade tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasi?

- b) Kas vastus punktis a esitatud küsimusele on erinev sõltuvalt sellest, kas küsimus puudutab Doel 1 või Doel 2 jaama, arvestades et esimese jaama puhul on vaja vastu võtta eespool nimetatud 28. juuni 2015. aasta seaduse rakendamise haldusaktid?
- c) Kas riigi elektrivarustuskindlus võib olla üldisest huvist tingitud ülekaalukas põhjus, mis võimaldab teha Espoo konventsiooni artiklite 2–6 kohaldamisest erandit või see kohaldamine peatada?
4. Kas Århusi konventsiooni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise kohta artikli 2 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega jäetakse nimetatud konventsiooni kohaldamisalast välja niisugused seadusandlikud aktid nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta), sõltumata sellest, kas seaduse vastuvõtmise raames korraldatud eri uuringuid ja ärakuulamisi on arvesse võetud?
5. a) Arvestades eelkõige Maastrichti soovitusi üldsuse tegeliku keskkonnaküsimuste otsustusprotsessis osalemise edendamise vahendite kohta mitmeetapilise otsustusprotsessi suhtes, kas Århusi konventsiooni artikleid 2 ja 6 koostoimes I lisa I punktiga tuleb tõlgendada nii, et neid kohaldatakse enne niisuguse seadusandliku akti vastuvõtmist nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta), mille artikliga 2 lükatakse Doel 1 ja Doel 2 tuumaelektrijaamade tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasi?
- b) Kas vastus punktis a esitatud küsimusele on erinev sõltuvalt sellest, kas küsimus puudutab Doel 1 või Doel 2 jaama, arvestades et esimese jaama puhul on vaja vastu võtta eespool nimetatud 28. juuni 2015. aasta seaduse rakendamise haldusaktid?
- c) Kas riigi elektrivarustuskindlus võib olla üldisest huvist tingitud ülekaalukas põhjus, mis võimaldab teha Århusi konventsiooni artiklite 2 ja 6 kohaldamisest erandit või see kohaldamine peatada?
6. a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL⁽¹⁾ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 1 lõige 2 koostoimes II lisa punkti 13 alapunktiga a, pidades sel juhul silmas Espoo ja Århusi konventsioone, tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad niisuguse tuumajaama tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasilükkamisele, mis eeldab – nagu käesoleval juhul Doel 1 ja 2 tuumaelektrijaamade puhul – suuri investeeringuid ja ohutusuuendusi?
- b) Kui vastus punktis a esitatud küsimusele on jaatav, kas direktiivi 2011/92/EL artikleid 2–8 ja 11 ja I, II ja III lisa tuleb tõlgendada nii, et neid kohaldatakse enne niisuguse seadusandliku akti vastuvõtmist nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta), mille artikliga 2 lükatakse Doel 1 ja Doel 2 tuumaelektrijaamade tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasi?
- c) Kas vastus punktides a ja b esitatud küsimustele on erinev sõltuvalt sellest, kas küsimus puudutab Doel 1 või Doel 2 jaama, arvestades et esimese jaama puhul on vaja vastu võtta eespool nimetatud 28. juuni 2015. aasta seaduse rakendamise haldusaktid?
- d) Kui vastus punktis a esitatud küsimusele on jaatav, kas direktiivi 2011/92/EL artikli 2 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on lubatud teha tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamise edasilükkamise puhul ülekaaluka üldise huvi kaalutlustel seoses riigi elektrivarustuskindlusega erand direktiivi 2011/92/EL artiklite 2–8 ja 11 kohaldamisest?

7. Kas mõistet „konkreetne õigusakt“ direktiivi 2011/92/EL artikli 1 lõike 4 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et sellega jäetakse niisugune seadusandlik akt nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta) nimetatud direktiivi kohaldamisalast välja, arvestades eelkõige selle seaduse vastuvõtmise raames korraldatud eri uuringuid ja ärakuulamisi, millega saaks saavutada eespool nimetatud direktiivi eesmäärke?
8. a) Kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ⁽²⁾ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artiklit 6 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ⁽³⁾ loodusliku linnustiku kaitse kohta artiklitega 3 ja 4, pidades sel juhul silmas direktiivi 2011/92/EL ja Espoo ja Århusi konventsioone, tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad niisuguse tuumajaama tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasilükkamisele, mis eeldab – nagu käesoleval juhul Doel 1 ja 2 tuumaelektrijaamade puhul – suuri investeeringuid ja ohutusuuendusi?
- b) Kui vastus punktis a esitatud küsimusele on jaatav, kas direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav enne niisuguse seadusandliku akti vastuvõtmist nagu 28. juuni 2015. aasta seadus (millega muudetakse 31. jaanuari 2003. aasta seadust energiavarustuskindluse tagamise eesmärgil tööstuslikuks elektritootmiseks tuumaenergia kasutamise järkjärgulise lõpetamise kohta), mille artikliga 2 lükatakse Doel 1 ja Doel 2 tuumaelektrijaamade tegevuse ja tööstusliku elektritootmise lõpetamise kuupäeva edasi?
- c) Kas vastus punktides a ja b esitatud küsimustele on erinev sõltuvalt sellest, kas küsimus puudutab Doel 1 või Doel 2 jaama, arvestades et esimese jaama puhul on vaja vastu võtta eespool nimetatud 28. juuni 2015. aasta seaduse rakendamise haldusaktid?
- d) Kui vastus punktis a esitatud küsimusele on jaatav, kas direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on lubatud käsitada riigi elektrivarustuskindlusega seotud põhjuseid üldisest huvist tingitud ülekaalukate põhjustena, arvestades eelkõige eespool nimetatud 28. juuni 2015. aasta seaduse vastuvõtmise raames korraldatud eri uuringuid ja ärakuulamisi, millega saaks saavutada eespool nimetatud direktiivi eesmäärke?
9. Kui liikmesriigi kohus peaks eespool esitatud eelotsuse küsimustele antud vastuste põhjal jõudma järeldusele, et vaidlustatud seadus eirab ühte eespool nimetatud konventsioonidest või direktiividest tulenevatest kohustustest, ilma et riigi elektrivarustuskindlus võiks olla üldisest huvist tingitud ülekaalukas põhjus, millega on lubatud nendest kohustustest erandit teha täi, siis kas ta võib säilitada 28. juuni 2015. aasta seaduse toime, et vältida õiguslikku ebakindlust ja võimaldada, et eespool nimetatud konventsioonidest ja direktiividest tulenevad keskkonnamõju hindamise ja üldsuse osalemise kohustused täidetakse?

⁽¹⁾ ELT L 26, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/2, lk 102.

⁽³⁾ ELT L 20, lk 7.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 10. juulil 2017 – Arex CZ a.s. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-414/17)

(2017/C 300/28)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Apellant (kaebaja esimeses kohtuastmes): Arex CZ a.s.

Vastustaja: Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

1. Kas iga maksukohustuslane tuleb nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) artikli 138 lõike 2 punkti b tähenduses lugeda maksukohustuslaseks? Kui vastus on eitav, siis millistele maksukohustuslastele seda sätet kohaldatakse?
2. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b on kohaldatav sellistele olukordadele nagu põhikohtuasjas (kus toodete omandaja on registreeritud maksukohustuslane), siis kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kui nende toodete lähetamine või vedu toimub vastavalt nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12⁽³⁾ (edaspidi „aktsiisidirektiiv“), asjakohastele sätetele, siis tuleb aktsiisidirektiivis ette nähtud menetlusega seotud tarnet pidada tarneks, mis kõnealuse sätte kohaselt annab õiguse käibemaksuvabastusele, ehkki käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikes 1 sätestatud maksuvabastuse tingimused ei ole muidu täidetud, arvestades kaupade veo seotust teise tehinguga?
3. Kui Euroopa Kohus vastab, et käibemaksudirektiivi artikli 138 lõike 2 punkt b ei ole kohaldatav sellistele olukordadele nagu põhikohtuasjas, siis kas asjaolu, et kaupu veetakse aktsiisi peatamise korra alusel, on otsustav lahendamaks küsimuse, milliseiga mitmest üksteisele järgnevast tarnest tuleb vedu käibemaksudirektiivi artikli 138 lõikele 1 alusel käibemaksuvabastuse kohaldamiseks seostada?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2009, L 9, lk 12.

⁽³⁾ EÜT 1992, L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179.

12. juulil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-420/17)

(2017/C 300/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja C. Hermes)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole Landes'i departemangus võtnud kõiki meetmeid *Emberiza hortulana* üldise kaitsesüsteemi loomiseks, siis on ta rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta artiklist 5 tulenevaid kohustusi,
- mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Prantsusmaa ei ole kunagi võtnud ühtseid ja koordineeritud meetmeid *Emberiza hortulana* üldise kaitsesüsteemi loomiseks ning on seega rikkunud direktiivist 2009/147/EÜ⁽¹⁾ tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ ELT L 20, 26.1.2010, lk 7.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Hispaania) 14. juulil 2017 – Elena Barba Giménez versus Francisca Carrión Lozano

(Kohtuasi C-426/17)

(2017/C 300/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Elena Barba Giménez

Kostja: Francisca Carrión Lozano

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13 koostoimes direktiiviga 2005/29 ja harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm nagu Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil'i (tsiviilkohtumenetluse seadus 1/2000) artikkel 35, mille kohaselt ei või organid, kellele on tehtud ülesandeks viia läbi maksmata advokaaditasu nõuete menetlus (*expedientes de jura de cuentas*), enne täitekorralduse andmist omal algatusel hinnata, kas advokaadi ja tarbija vahel sõlmitud lepingud on ebaõiglaseid lepingutingimusi või kas nendes on kasutatud ebaausaid kaubandustavasid?
2. Kas riigi tasuta õigusabi pakuvad advokaadid on direktiivi 93/13⁽¹⁾ artikli 2 punkti c ja direktiivi 2005/29⁽²⁾ artikli 2 punkti b kohaselt „ettevõtjad“ või „teenuste osutajad“? Kas direktiivi 2005/29 artikli 6 lõike 1 punkt d ja artikli 7 lõige 2 on kohaldatavad juhtudel, kus teenuste osutaja hinnakirja reguleerib õigusnorm?
3. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2005/29/EÜ tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune õigusnorm, nagu on sätestatud tasuta õigusabi seaduse 1/1996 artiklis 36, millega on kehtestatud kohustus kohaldada seaduses ette nähtud hinnakirja, vaatamata sellele, et ettevõtja tegevuses esineb teenuste eest kehtestatud hinna teatamata jätmist või selle suhtes eksitavat käitumist?
4. Kas ETL artiklit 101 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune õigusnorm, nagu on kehtestatud seaduse 1/1996 artiklis 36, mis näeb ette tasuta õigusabi süsteemis teenuseid osutavatele advokaatidele, et nõude rahuldamise korral makstakse tasu nende advokaatide poolt eelnevalt kindlaks määratud advokaaditasude hinnakirja järgi, ilma et liikmesriigi ametiasutused võiksid seda kohaldamata jätta?
5. Kas need õigusnormid vastavad direktiivi 27/2006/EÜ artikli 15 lõikes 3 osutatud vajalikkuse ja proportsionaalsuse nõuetele?

6. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune õigusnorm nagu seaduse 1/1996 artiklis 36, mis näeb ette, et [isik], kellel on õigus saada riigi tasuta õigusabi, on tema nõude rahuldamise korral, kui kohtukulud jäetakse välja mõistmata, kohustatud maksma advokaadile kutseühingu kehtestatud hinnakirja järgi tema tasu, mis on üle 50 % suurem kui sotsiaalkindlushüvitise summa aastas?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne L 5/2, lk 288).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ELT 2005, L 149, lk 22).

Euroopa Kohtu üheksanda koja presidendi 19. juuni 2017. aasta määrus – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Kohtuasi C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

- ⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

Euroopa Kohtu presidendi 27. juuni 2017. aasta määrus – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Kohtumenetluse keel: poola

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

- ⁽¹⁾ ELT C 78, 29.2.2016.

Euroopa Kohtu presidendi 30. juuni 2017. aasta määrus (Landgericht Frankfurti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Richard Rodriguez Serin versus HOP!-Regional

(Kohtuasi C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

- ⁽¹⁾ ELT C 30, 30.1.2017.
-

Euroopa Kohtu presidendi 5. juuli 2017. aasta määrus (Cour d'appel de Monsi eelotsusetaotlus – Belgia) – Belgia riik versus Biologie Dr Antoine SPRL

(Kohtuasi C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 30, 30.1.2017.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta otsus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis versus ERCEA

(Kohtuasi T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Kaja — Tagaseljaotsuse täitmise peatamine — Vaheotsus)

(2017/C 300/35)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Põhikohtuasja hageja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloníki, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Christianos)

Põhikohtuasja kostja: Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (ERCEA) (esindajad: M. Pesquera Alonso ja F. Sgritta, keda abistas advokaat E. Kourakis)

Ese

Kaja, mis on esitatud 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsuse Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vs. ERCEA (T-348/16, ei avaldata, EU:T:2017:268) peale.

Resolutsioon

Peatada 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsuse Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vs. ERCEA (T-348/16) täitmine kuni Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (ERCEA) esitatud kaja kohta on tehtud otsus.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016.

Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta määrus – myToys.de versus EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby)

(Kohtuasi T-519/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi myBaby taotlus — Varasemad Euroopa Liidu sõna- ja kujutismärgid ning siseriiklik sõnamärk MAYBABY, May BaBy ja MAY BABY — Lisanõuded — Määruse (EÜ) nr 216/96 artikli 8 lõige 3 — Üksnes kinnitav otsus — Vastuvõetamatus)

(2017/C 300/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: myToys.de GmbH (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Hauss-Löhde ja M. Mette)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. Kunz)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtu: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Hispaania) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 17. juuni 2015. aasta otsuse (asi R 1002/2014-2) peale, mis käsitleb Laboratorios Indasi ja myToys.de vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta myToys.de GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Laboratorios Indas, SA kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 363, 3.11.2015.

Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta määrus – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis versus ERCEA**(Kohtuasi T-348/16 OP-R)****(Ajutiste meetmete kohaldamine — Vahekohtuklausel — Tagaseljaotsus — Kohtuotsuse täitmise peatamise taotlus — Pädevuse puudumine)**

(2017/C 300/37)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Põhikohtuasja hageja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloníki, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Christianos)

Põhikohtuasja kostja: Euroopa Teadusnõukogu Rakendusamet (ERCEA) (esindajad: M. Pesquera Alonso ja F. Sgritta, keda abistas advokaat E. Kourakis)

Ese

Kodukorra artikli 123 lõike 4 ja artikli 156 alusel esitatud taotlus peatada 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsuse Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vs. ERCEA (T-348/16, ei avaldata, EU:T:2017:268) täitmine.

Resolutsioon

1. Jätta taotlus rahuldamata.
 2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.
-

Üldkohtu 19. juuli 2017. aasta määrus – HI versus komisjon**(Kohtuasi T-464/16 P) ⁽¹⁾****(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnikud — Liidu rahastatav projekt — Huvide konflikt — Distiplinaarmenetlus — Karistusena madalamale palgaastmele viimine — Hagi rahuldamata jätmise esimeses kohtuastmes — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)**

(2017/C 300/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: HI (esindaja: advokaat M. Velardo)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Ehrbar ja F. Simonetti)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 10. juuni 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas F-133/15: HI vs. komisjon (EU:F:2015:65), nõudega see kohtuotsus tühistada.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta HI kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud käesolevas kohtuastmes.

⁽¹⁾ ELT C 371, 10.10.2016.

11. juulil 2017 esitatud hagi – Nexans France ja Nexans versus komisjon**(Kohtuasi T-423/17)**

(2017/C 300/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

PooledHagejad: Nexans France (Courbevoie, Prantsusmaa) ja Nexans (Courbevoie) (esindajad: *solicitor* M. Powell ja *solicitor* A. Rogers ning advokaat G. Forwood)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. mai 2017. aasta otsus C(2017) 3051 final Nexans France ja Nexans poolt vastavalt Euroopa Komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL ärakuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes artiklile 8 esitatud konfidentsiaalse käsitlemise taotluse kohta (juhtum AT.39610 – Elektri kaablid) selles osas, milles sellega lükatakse tagasi hagejate konfidentsiaalsustaotlus seoses materjaliga, mille kohta nad kohtuasjas T-449/14 väidavad, et see oli omandatud õigusvastaselt (nn „I kategooria nõuded“), ja
- mõista komisjonilt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

- Esimese väite kohaselt ei esitanud komisjon piisavaid põhjendusi, mis on vastuolus ELTL artikliga 296, põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktiga c ning otsuse 2011/695/EL artikli 8 lõikega 2.
- Teise väite kohaselt eksis komisjon hagejate otsuse 2011/695 artikli 8 lõike 2 kohast taotlust hinnates esiteks leides, et osa vaidlustatud materjalist oli juba teada piiramatu arvule isikutele, teiseks jättes arvesse võtmata tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte ja kolmandaks leides, et hagejate huvid ei vääri kaitsmist.
- Kolmanda väite kohaselt rikkus komisjon süütuse presumptsiooni põhimõtet, arvestades asjaolu, et meetod, mille abil vaidlustatud materjal on omandatud, on vaidlustatud pooleliolevas kohtuasjas T-449/14. Vaidlustatud materjali avaldamine välistaks selles asjas tühistamise täieliku mõju.

12. juulil 2017 esitatud hagi – Dehousse versus Euroopa Liidu Kohus**(Kohtuasi T-433/17)**

(2017/C 300/40)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Franklin Dehousse (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid L. Levi ja S. Rodrigues)

Kostja: Euroopa Liidu Kohus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt,

- tühistada esiteks 18. mai 2017. aasta otsus, millega kostja jättis rahuldamata hageja 12. aprilli 2017. aasta kordustaotluse tutvuda dokumentidega ning teiseks 22. mai 2017. aasta otsus, millega kostja jättis osaliselt rahuldamata hageja 16. märtsi 2017. aasta kordustaotluse tutvuda dokumentidega;
- tuvastada kostja vastutus ELTL artikli 340 mõttes;
- kohustada kostjat hüvitama hagejale tekkinud mittevaralise kahju, mille summa on *ex aequo et bono* kümme tuhat (10 000) eurot ja teise võimalusena sümboolne üks euro;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet tühistamisnõude kohta ja ühe väite kahju hüvitamise nõude kohta.

1. Esimene väide, et rikuti Euroopa Liidu Kohtu 11. detsembri 2016. aasta otsuse üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, mis on Euroopa Liidu Kohtu käsutuses seoses tema haldusülesannete täitmisega (2016/C 445/03) artikli 15 lõiget 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 42 seoses üldsuse õigusega tutvuda institutsioonide dokumentidega ja läbipaistvuskohustusega. Konkreetsemalt väidab hageja, et vaidlustatud otsused tuleb tühistada, sest nendega ei anta välja teavaid dokumente või antakse mõned dokumendid välja osaliselt või siis antakse dokumendid välja nii, et suur osa neis olevat teavet on välja jäetud.
2. Teine väide, et rikuti ETL artiklit 296 ja harta artiklit 41, sest vaidlustatud otsuste põhjendus on ebapiisav.
3. Kolmas väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.

Seoses liidu lepinguvälise vastutuse kohaldamisega väidab hageja, et kostjast institutsioon käitus vääralt viisil, mis toob kaasa selle institutsiooni vastutuse. Nimetatud käitumine tekitas hagejale suurt mittevaralist kahju, mille hüvitamist ta nõuab.

12. juulil 2017 esitatud hagi – ClientEarth jt versus komisjon

(Kohtuasi T-436/17)

(2017/C 300/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: ClientEarth (London, Ühendkuningriik), Euroopa Keskkonnabüroo (EEB) (Brüssel, Belgia), The International Chemical Secretariat (Göteborg, Rootsi), International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg) (esindaja: barrister A. Jones)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagiavaldus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada komisjoni 2. mai 2017. aasta otsus C(2017) 2914 final, millega keelduti läbi vaatamast komisjoni otsust C (2016)5644, millega antakse autoriseering pliiisulfokromaatkollase ja pliiikromaatmolübdatsulfaatpunase teatud kasutusala jaoks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) (ELT 2006, L 396, lk 1);
- tühistada komisjoni otsus C(2016) 5644;
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt, ja
- võtta kõiki muid asjakohaseks peetavaid meetmeid.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

- Esimese väite kohaselt on otsuse C(2017) 2914 final puhul ilmselgelt rikutud õigusnormi ja tehtud ilmne hindamisviga seoses DCC Maastricht BV autoriseeringutaotluse väidetava nõuetele vastavusega REACH määruse artikli 62 ja artikli 60 punkti 7 tähenduses.

- Teise väite kohaselt on otsuse C(2017) 2914 final puhul ilmselgelt rikutud õigusnormi ja tehtud ilmne hindamisviga seoses sotsiaal-majandusliku hindamisega REACH määruse artikli 60 punkti 4 alusel.
- Kolmanda väite kohaselt on otsuse C(2017) 2914 final puhul tehtud ilmseid hindamisvigu seoses alternatiivide analüüsimisega REACH määruse artikli 60 punktide 4 ja 5 alusel.
- Neljanda väite kohaselt otsuse C(2017) 2914 final puhul ilmselgelt rikutud õigusnormi ja tehtud ilmne hindamisviga seoses EL õiguse üldpõhimõtete, seal hulgas põhjendamiskohustuse ja ettevaatuse põhimõtte kohaldamisega REACH määruses ette nähtud autoriseeringu andmise menetluses.

14. juulil 2017 esitatud hagi – Oy Karl Fazer versus EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Kohtuasi T-437/17)

(2017/C 300/42)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Soome) (esindaja: advokaat L. Laaksonen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Belgia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „MIGNON“ – registreerimistaotlus nr 10 995 892

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 24. aprilli 2017. aasta otsus asjas R 1859/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tuvastada, et asjaomane kaubamärk tuleb registreerida kõigi asjaomaste kaupade jaoks.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

18. juulil 2017 esitatud hagi – Sevenfriday AG versus EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)**(Kohtuasi T-448/17)**

(2017/C 300/43)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Sevenfriday AG (Zürich, Šveits) (esindajad: advokaadid M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini ja G. Bellomo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Seven SpA (Leinì, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „EVENFRIDAY“ – registreerimistaotlus nr 12 915 021

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 2. mai 2017. aasta otsus asjas R 2291/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kui võrd sellega jäeti rahuldamata Sevenfriday AG kaebus 7. oktoobri 2016. aasta otsuse B2400482 peale, ning seega tuvastada, et ELi kaubamärgi registreerimise taotlus nr 1105144 tuleb rahuldada.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

18. juulil 2017 esitatud hagi – Sevenfriday versus EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)**(Kohtuasi T-449/17)**

(2017/C 300/44)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Sevenfriday AG (Zürich, Šveits) (esindajad: advokaadid M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini ja G. Bellomo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Seven SpA (Leinì, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „SEVENFRIDAY“ – registreerimistaotlus nr 13 500 533

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 2. mai 2017. aasta otsus asjas R 2292/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kui võrd sellega jäeti rahuldamata kaebus, mille Sevenfriday AB esitas 10. oktoobri 2016. aasta otsuse B252649 peale, ning sellest tulenevalt lubada ELi kaubamärgi taotluse nr 16500533 registreerimist;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus vähemalt osas, mis puudutab klassi 9 kuuluvaid kaupu.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

14. juulil 2017 esitatud hagi – Naser Bateni versus nõukogu

(Kohtuasi T-455/17)

(2017/C 300/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Naser Bateni (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Schlingmann ja M. Bever)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

1. mõista Euroopa Liidult, keda esindab nõukogu, hageja kasuks välja kahjutasu 250 000,00 eurot mittevarelise kahju eest, mida hagejale põhjustas:
 - tema lisamine nõukogu otsuse 2010/413/ÜVJP II lisa III tabelisse nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsusega 2011/783/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011, L 319, lk 71), ja tema nime lisamine määruse (EL) nr 961/2010 VIII lisa III tabelisse nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1245/2011, millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011, L 319, lk 11);
 - tema nime lisamine nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT 2012, L 88, lk 1), IX lisa III tabelisse;
 - tema nime lisamine nõukogu 15. novembri 2013. aasta otsuse 2013/661/ÜVJP, millega muudetakse nõukogu otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 306, lk 18), lisa III tabelisse ja tema nime lisamine nõukogu 15. novembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1154/2013, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013, L 306, lk 3) lisa III tabelisse;

2. mõista Euroopa Liidult, keda esindab nõukogu, alates 24. märtsist 2017 kuni punktis 1 nimetatud summa tegeliku maksmiseni välja viivitusintress määras, mis arvutatakse Euroopa Keskpanga poolt peamistele refinantseerimistoiimingutele kehtestatud määra alusel, suurendatuna 2 % võrra;
3. mõista Euroopa Liidult, keda esindab nõukogu, välja menetluskulud, eelkõige hageja kantud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjendamiseks ühe väite.

1. Esimene väide: Hageja vastu suunatud piiravate meetmete vastuvõtmisega rikkus nõukogu selgelt hagejat kaitsvaid õigusnorme. Hagejale tekkis sellega märkimisväärne mittevaraline kahju, mis tuleb talle hüvitada.
 - Hageja esitas enda kandmise kohta sanktsioone kehtestavatesse loeteludesse tulemuslikult tühistamishagid. Üldkohus tühistas nimetatud õigusaktid 6. septembri 2013. aasta jõustunud otsusega liidetud kohtuasjades T-42/12 ja T-181/12 ning 16. septembri 2015. aasta jõustunud otsusega kohtuasjas T-45/14 hagejat puudutavas osas. Üldkohus tuvastas seejuures, et nõukogu ei tõendanud, et hageja kandmine sanktsioone kehtestavatesse loeteludesse oleks olnud põhjendatud konkreetseid aluseid välja tuues – seega tegi nõukogu ilmselge kaalutusvea ja tegutses hooletult.
 - Üldkohtu praktika kohaselt (kohtuotsus, 25.11.2014, *Safa Nicu Sepahan Co. vs. nõukogu*, T-384/11), mida Euroopa Kohus on vahepeal kinnitanud (kohtuotsus, 30.5.2017, C-45/15), on tegemist nii üksikisikuid kaitsvate, vastavaid volitusnorme sisaldavate materiaalõigusnormide kui ka puudutatud isikute põhiõiguste, eelkõige õiguse tõhusale õiguskaitsele, selge rikkumisega.
 - Ainuüksi kõnealuste õigusaktide tühistamine ei ole piisav heastamine. Seda, et hageja oli aastate vältel õigusvastaselt kantud loeteludesse, millel on kaugeleulatuvad ühiskondlikud, kutsealaseid ja eraviisilised tagajärjed, võib üles kaaluda üksnes kahjuhüvitise maksmine.

19. juulil 2017 esitatud hagi – *Medisana versus EUIPO (happy life)*

(Kohtuasi T-457/17)

(2017/C 300/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Medisana AG (Neuss, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Bühling ja D. Graetsch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „happy life“ – registreerimistaotlus nr 15 164 023

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 3. mai 2017. aasta otsus asjas R 1965/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja lõike 2 rikkumine.

20. juulil 2017 esitatud hagi – Bopp versus EUIPO (Võrdkõlge kaheksanurga kujutis)**(Kohtuasi T-460/17)**

(2017/C 300/47)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Carsten Bopp (Glashütten, Saksamaa) (esindaja: advokaat F. Pröckl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: tähise (Võrdkõlge kaheksanurga kujutis) – registreerimistaotlus nr 11 005 196

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. mai 2017. aasta otsus asjas R 1954/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine.

Üldkohtu 18. juuli 2017. aasta määrus – Gauff versus EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)**(Kohtuasi T-748/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 300/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 78, 29.2.2016.

**Üldkohtu 7. juuli 2017. aasta määrus – Bank of New York Mellon versus EUIPO – Nixen Partners
(NEXEN)**

(Kohtuasi T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 213, 3.7.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET